

ת"פ 4158/01/18 - מדינת ישראל נגד שמעון סויסה, שי שון אביסרור

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 4158-01-18 מדינת ישראל נ' סויסה ואח'

בפני
כבוד השופטת ענת חולתא
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. שמעון סויסה
2. שי שון אביסרור

הנאשמים

גזר דין בעניין נאשם 2

רקע

1. הנאשם שבפניי הינו נאשם 2 בכתב האישום.

הנאשמים הורשעו ביום 17.3.19 בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן כדלקמן:

ביום 22.1.16 נהגו הנאשמים בטרקטורונים שבבעלותם בדרך רפאל איתן באשקלון.

נאשם 2 נהג בטרקטורון תוך שהוא עומד ומרים את גלגליו הקדמיים, והמשיך לעשות כן גם לאחר ששוטר כרז לו לעצור. בהמשך לכך, ולאחר שהשוטרים הגיעו לכיוונו, ביצע נאשם 2 פניית פרסה בניגוד לחוק, כשהוא נוסע בניגוד למעגל התנועה ומרים את גלגליו הקדמיים של הטרקטורון פעם נוספת. הדבר אילץ נהג רכב פרטי לסטות מנתיבו מחשש שהטרקטורון יתנגש בו.

בהמשך לכך, סימן שוטר לנאשם 2 לעצור, אך זה הגיע לכיוונו של השוטר במהירות, תוך הרמת שני גלגליו הקדמיים של הטרקטורון ותוך שהוא מבצע תנועה של "אצבע משולשת" לכיוון השוטר. השוטר נאלץ לסגת לאחור מחשש לפגיעת הטרקטורון בו.

בסמוך לכך, הבחין שוטר בנאשם 1 כשהוא נוסע בטרקטורון בניגוד לכיוון התנועה וכן עלה על אי תנועה וחזר לנתיב עם כיוון הנסיעה, תוך שהוא נוהג בפראות ומרים את שני גלגליו הקדמיים של הטרקטורון.

כמו כן, במעמד זה, נהג נאשם 1 כשהוא ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח.

2. בגין המפורט לעיל הורשעו שני הנאשמים בעבירות **נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 2(2) לפקודת התעבורה והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

נאשם 1 הורשע, בנוסף, בעבירות **נהיגה ללא ביטוח** לפי סעיף 2א' לפקודת הביטוח ו**נהיגה ללא רישיון** לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.

3. ביום 8.7.19 ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם שבפניי (נאשם 2).

4. ביום 4.12.19, במסגרת עפ"ג 2491-10-19 התברר, כי גזר הדין בעניינו של הנאשם ניתן, מבלי שהתקבל בעניינו תסקיר שירות המבחן הנדרש על פי חוק, בהיות הנאשם צעיר מגיל 21 בעת ביצוע העבירות. משכך, בוטל גזר הדין בעניינו והוחזר לבית משפט השלום לטיעון לעונש לאחר קבלת תסקיר.

5. להשלמת התמונה יצוין, כי בעקבות פסק הדין בעפ"ג הנ"ל, ניתנה החלטתי גם בעניינו של **נאשם 1** שגם הוא היה צעיר מגיל 21 במועד ביצוע העבירות. הדיון בעניינו הסתיים זה מכבר בפני מותב אחר במסגרת צירוף תיקים.

תסקיר שירות המבחן

6. בתסקיר מיום 3.3.20 המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה.

שירות המבחן סקר את קורותיו של הנאשם ותיאר רקע אישי ומשפחתי מורכב, לרבות בתחום הרפואי, שמחמת צנעת הפרט לא יפורט בגזר הדין. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי התמודד עם תסכוליו ועם חסכיו החברתיים והרגשיים באמצעות רכיבה על אופנועים וטרקטורונים וחבירה לחברה שולית רגב כך.

נמסר, כי ניסיונה של אמו למתן את התחברותו לחברה שולית לא צלח והנאשם התקשה לקבל את סמכותה.

הנאשם בחר שלא התגייס לשירות צבאי לאחר שמצבו הרפואי מנע ממנו לשרת כלוחם. הנאשם תאר, שלא יכול היה לשאת את המחשבה שימלא תפקיד זוטרי בצבא, אשר ממלא אחר הוראות מפקדיו.

הנאשם התייחס לתקופה בה נדון למאסר בעבודות שירות בתיק אחר (הרשעה שניתנה לאחר מועד ביצוע העבירה בתיק שבפניי) כתקופה קשה. שירות המבחן מתרשם מקושי של הנאשם בקבלת סמכות ובפרט את סמכות גורמי אכיפת החוק. הנאשם הביע חשש כי יוטל עליו מאסר בעבודות שירות גם בתיק זה.

הנאשם שיתף, כי בעברו ובחברה השולית בה התרועע רחשו לו כבוד והוא נתפס כדמות סמכותית ואף מאיימת, אך מיעט לשתף ביחס לאורח החיים העברייני שניהל, אם כי הסביר אותו כניסיון להתמודד עם מחסור ורצון לשייכות. הנאשם הדגיש, כי כיום התרחק מהעולם העברייני ושינה את אורחות חייו.

לאור קיומה של הרשעה קודמת בעבירת סמים, הנאשם הוזמן לבדיקת שתן אך לא הגיע אליה ולדבריו, מעולם לא צרך סמים. משכך, שירות המבחן מתקשה להתרשם בתחום זה.

לנאשם 10 הרשעות תעבורה קודמות בשנים 2014-2019. הנאשם הסביר את התנהלותו החזרתית בתחום זה כעניין אשר שגור בנורמות החיים ובתרבות מהם מגיע.

הנאשם ביטא עמדות אנטי ממסדיות נוקשות וטען, כי אין בכוונתו לשנות את התנהגותו בתחום זה ולא מתכוון להתאים את התנהלותו לחוק.

הנאשם הודה בביצוע המעשים בהם הורשע באופן פורמאלי בלבד ושירות המבחן התרשם מעמדה המצמצמת חומרת המעשים.

הנאשם טען, כי מעשים אלה אינם משקפים את התנהגותו כיום בכביש. לטענתו, היה בשליטה מלאה בנהיגתו בעת האירוע, נהג על פי הנורמה החברתית המקובלת וסבור, כי לא סיכן בהתנהגותו חיי אדם - לא את השוטר ולא את הנהג שנסע לפניו ונאלץ לסטות בנסיעתו.

הנאשם טען כי גם השוטרים עברו על החוק והסביר את בריחתו מהשוטרים כעיקרון עבירו. לדבריו הוא לא נענה לגורמי החוק שלתפיסתו מתנכלים לו בשל עברו התעבורתי.

הנאשם תופס את האירוע כמעשה שובבות הקשור לגילו הצעיר ולהשפעה מצד חברה שולית שאיננו חלק ממנה עוד. שירות המבחן מתרשם, כי הנאשם מפחית מחומרת מעשיו, מתקשה לבחון את הבעייתיות שבהתנהגותו ובמאפיינים האישיותיים אשר הובילו אותו למעורבות שולית ופלילית חוזרת. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם רואה באופן מוגבל את חלקו ואחריותו ומחזיק בעמדות אנטי ממסדיות שמשפיעות על אופן התנהלותו והתייחסותו כיום.

שירות המבחן התרשם מקיומם של גורמי סיכון בדמות התנהגות פורצת חוק נמשכת, גם כיום וחרף הצהרתו ומאי רצון לשינוי התנהגותו, מעמדות אנטי ממסדיות נוקשות ואי הכרה בהתנהגות השולית. הנאשם תופס את התנהגותו כלגיטימית לגילו בעת ביצוע העבירה אך ממשיך להחזיק באותן עמדות ותפיסה גם כיום. הנאשם סירב לשילוב במסגרת טיפולית וההתרשמות היא כי הנאשם אינו מעוניין בעריכת שינוי בדפוסי החשיבה שלו. על כן שירות המבחן סבור מקיומו של סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק גם בעתיד.

שירות המבחן התרשם גם מגורמי סיכוי לאור הבעת שאיפות נורמטיביות לגבי המשך חייו, וקיומם של כוחות שסייעו לנאשם בעבר להתגבר על מצוקות.

לאור שלילה על הסף מצד הנאשם לקבלת סיוע משירות המבחן אין המלצה טיפולית. מכאן ההמלצה, להטיל על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי שיהוו גורם חיצוני מרתיע.

טענות הצדדים לעונש:

7. ביום 11.3.20 נשמע טיעון לעונש.

ב"כ המאשימה חזר על עמדתה העונשית של המאשימה עובר למתן גזר הדין. המאשימה סבורה, כי יש להטיל

על הנאשם עונש שהוא בשליש העליון של מתחם הענישה - 8-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. נטען, כי גזר הדין הראשון שניתן בעניינו של הנאשם היה מקל, אך המאשימה נמנעה מהגשת ערעור. לאור האמור בתסקיר, יש מקום להחמיר כיום עם הנאשם.

ב"כ הנאשם עתר להקל עם הנאשם. נטען, כי הנאשם הוא תבנית נוף ילדותו אך שינה את אורח חייו, ויש להבין את המעשים בהם הורשע על רקע גילו. נטען, כי נסיבות המעשים אינן חמורות ולא נגרם נזק. הנאשם עובד ומעוניין להמשיך בחייו. אין לזקוף לחובת הנאשם את חוסר הקשר בינו ובין קצינת המבחן. על כן עתר שלא להטיל על הנאשם עונש מוחשי אלא עונש צופה פני עתיד בלבד. לחלופין, עתר להטיל על הנאשם תקופת מאסר קצרה יותר מזו שהוטלה בגזר הדין הראשון.

הנאשם עצמו הודיע במעמד הדיון כי איננו מוכן לבצע עונש בעבודות שירות, גם אם משמעות הדבר ריצוי מאסר בפועל.

8. בשל מצב החירום ששרר במדינה, נדחה המועד שנקבע למתן גזר הדין.

9. ביום 15.6.20 הנאשם לא התייצב לדיון ובא כוחו מסר, כי לא עלה בידו ליצור איתו קשר. על כן הוצא בעניינו צו הבאה והמשך הדיון נדחה למתן גזר ליום 6.7.20.

10. למחרת היום הוגשו שתי בקשות דחופות בעניינו של הנאשם: האחת, לבטל את צו ההבאה בנימוק שבשל טעות במשרדו של ב"כ הנאשם לא הודע לו על מועד הדיון ומצבו הכלכלי הקשה בשל מצב החירום. השניה, עתירה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות מאחר שלאחר מועד הדיון שינה את טעמיו. המאשימה התנגדה לבקשה זו.

11. ביום 6.7.20 פנה הנאשם בדברים לבית המשפט ועתר להפנייתו אל הממונה על עבודות השירות. הנאשם מסר, כי איננו מעוניין לרצות מאסר ומבין כעת את השלכות עמדתו. כן מסר, כי התנגדותו נובעת מהקושי הרב בביצוע מאסר בעבודות שירות שהוטלו עליו בתיק אחר ומתחייב לשתף פעולה. המאשימה חזרה על התנגדותה.

בהחלטתי הוריתי על הפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות. נקבע, כי חרף התנהלותו הדיונית הנפסדת של הנאשם הרי שלאור עמדתה העניינית של המאשימה לעונש כפי שנשמעה בעבר, הדרך הנכונה לטיפול בהתנהלות דיונית הפכפכה איננה שליחה למאסר בפועל ובעניין זה שאלת ההוצאות תיבחן בתום ההליך.

12. ביום 23.8.20 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולפיה הנאשם איננו מתאים לרצות עבודות שירות לאור תפקוד לקוי עם היעדרויות חוזרות ונשנות במסגרת תיק קודם, וגם לאחר שיחות ברור, שימוע ושינוי שיבוץ חוזרים. מהתרשמות מהנאשם ההתרשמות היא כי לא חל שינוי במאפייני התנהלותו ודפוסי חשיבתו המלמדים על קושי בעמידה מול גורמי סמכות ובמסגרת בעלת גבולות וכללים ברורים.

13. בדיון שהתקיים ביום 9.9.20 עתר ב"כ הנאשם לחזור ולהפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, ונמסר כי הנאשם מתחייב לעמוד במוטל עליו. המאשימה חזרה על התנגדותה ועדכנה, כי הנאשם חוזר וצובר לחובתו הרשעות בתחום התעבורה.

במסגרת ההחלטה הוריתי לממונה לחזור ולזמן את הנאשם לריאיון נוסף. צוין, כי הגם שתהליך הפנמת ההרשעה

וחומרתה אצל הנאשם ארוך מהמצופה, לא בשלה העת להתייחס ויש לאפשר לנאשם לחזור ולגלות מוטיבציה פעם נוספת אצל הממונה על עבודות השירות.

14. הדיון שנקבע ליום 19.10.20 נדחה בשל אילוצי ה"קורונה".

15. בחוות דעת הממונה מיום 5.11.20 נמסר, כי הנאשם התייצב לריאיון הנוסף והתחייב לעמוד במטלות שיוטלו עליו וללא בעיות משמעת. הנאשם הסביר כי סיכם עם מעסיקו שיוכל להמשיך לעבוד לפרנסת ביתו בשעות אחר הצהריים והערב באופן שלאפשר ריצוי המאסר בעבודות השירות. משכך, נמצא לנאשם מקום שירות במפעלי שיקום למוגבלים באשקלון, החל מיום 20.12.20.

קביעת מתחם העונש ההולם:

16. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. כתב האישום במקרה זה מתאר למעשה **אירוע אחד**, אף שהוא מתמשך, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

18. בבחינת מידת **הפגיעה בערכים המוגנים** בנוגע לעבירות של נהיגה בקלות ראש והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, הפגיעה במקרה זה היא ברף הבינוני, כאשר עניינו של הנאשם שבפניי חמור יותר מזה של נאשם 1.

מחד גיסא, לא נגרמו במקרה זה פגיעה בגופו של אדם אף לא ברכושו ולא נוצר מגע פיסי בין הנאשמים ובין השוטרים.

מאידך גיסא, מדובר בהתעלמות מופגנת מהוראות מפורשות של שוטרים, תוך המשך ביצוע עבירות התעבורה לנגד עיניהם, באופן מתריס ובריוני, ובאופן שהחמיר מאד את היקפו ואת חומרתו של האירוע מאירוע "תעבורתי" גרידא, לאירוע פלילי לכל דבר ועניין.

בעניינו של הנאשם שבפניי, כתוצאה מהתנהגותו נאלץ נהג תמים שעבר במקרה במקום לסטות מנתיב נסיעתו מחשש שהנאשם יתנגש בו, וכן שוטר נאלץ לסגת לאחור מחשש לפגיעת הנאשם בו.

19. בית המשפט העליון נדרש בעבר לתופעה של ביצוע עבירות כלפי שוטרים הכרוכה גם בביצוע עבירות תעבורה.

לעתים הדגש ומוקד הפליליות הוא בעבירות כלפי השוטרים ולעתים המוקד הוא באירוע תעבורתי, המתפתח או מסלים עקב ביצוע העבירות כלפי שוטרים.

בפני בתי המשפט מובאים מקרים בדרגות שונות של חומרה ותוך ייחוס מנעד של עבירות, לעתים לאותה

התנהגות. לאור זאת, ובהתאם להוראות הדין, חובת בית המשפט לבחון את מידת החומרה ואת מידת האשם הנובעים מהמעשים בהם הורשעו הנאשם, כאשר סעיף החיקוק שנבחר במקרה כזה או אחר, עשוי לסייע בהבנת מידת חומרה זו, אך אין מדובר בנתון בלעדי.

20. הדברים נכונים בפרט, מאחר שברור ומוסכם, כי מתחם העונש ההולם לו טוענת המאשימה וכמקובל בפסיקת בתי המשפט, אינו קרוב לעונש המקסימאלי הקבוע בצד העבירה עצמה.

כאמור, הדברים מתבקשים גם לאור נוסח סעיף 40ב לחוק העונשין, המנחה את בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס **למעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם.**

21. בע"פ 849/10 **דרור פחימה נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון:

"כפי שכבר נאמר בעבר על ידי בית משפט זה התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. "חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה" (בש"פ 2613/06 **סראיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 2.4.2006)). על כן יש להחמיר עם אותם נהגים אשר עושים דין לעצמם ומסרבים לציית להוראות נציגי החוק. התנהגות שכזו מערערת את היסודות עליהם מושתתת חברה דמוקרטית המכבדת את עקרון שלטון החוק. המערער ברגל גסה רמס עקרון חשוב ובסיסי זה, ועליו לשלם את המחיר בדמות ענישה ממשית. דברים אלו נכונים גם בכל הקשור לשימוש אסור בטרקטורונים, כפי שצינתי בע"פ 5881/09 **סויה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 14.1.2010):

"התופעה שעמד עליה בית המשפט המחוזי - בה צעירים, נוהגים בפרעות בטרקטורונים בכבישי העיר או בחופי הים ומסכנים את שלום הציבור, ועושים כל מאמץ להימלט משוטרים - מדאיגה מאוד וצריכה להיתקל בקיר ברזל בדמות "אפס סובלנות" על מנת לגדוע תופעה קשה ומסוכנת זו מן השורש. בתי המשפט צריכים לשלוח מסר חד וחלק כי ברוב המקרים האינטרס הציבורי יגבר על האינטרס הפרטני, ולא ניתן להשתוללות מסוכנות זו ברחבות ערינו ובחופי הים להימשך. לצד האכיפה המשטרית המוגברת תהיה גם ענישה משמעותית על מנת לשים קץ לתופעה זו".

22. **יוזכר, כי העונש הקבוע בצד העבירה לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה הוא עד שנתיים מאסר או קנס עד 18,000 ₪. כן קיימת בגין סעיף זה הוראת פסילת רישיון מינימלית של חודשיים.**

בגין העבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין קבוע עונש מאסר מינימלי של שבועיים ימים ועד שלוש שנות מאסר.

23. ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם גם מבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בבתי המשפט במקרים דומים:

א. בעניין **פחימה** הנ"ל נדון עניינו של מי שנהג בתוך העיר בטרקטורון, והסיע עמו נוסע ללא קסדת מגן. כשנתבקש לעצור על ידי שוטרים נמלט מהמקום בנהיגה פרועה, שכללה נסיעה על מדרכה, נסיעה קצרה בניגוד לכיוון התנועה שאילצה כלי רכב אחר לסטות על מנת למנוע התנגשות, לאחר מכן ירד מהכביש לכיוון דיונות החול, שם הטרקטורון התהפך והנאשם נעצר לאחר מרדף רגלי. בנוסף, נהג הנאשם באותה עד ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

הנאשם נדון לשנת מאסר בפועל ומאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו של"צ. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי במקרים מעין אלה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני שיקולי השיקום.

ב. ברע"פ 6838-14 **דמתי** אליו הפנתה המאשימה בטיעונה, נדון עניינו של מי שסירב להזדהות בפני שוטרת שנקראה לאירוע, ולאחר מכן סירב להזדהות גם בפני שוטר נוסף שנקרא לתגבור. לאחר שהודע לו כי הוא מעוכב, ניסה לעזוב את המקום בניגוד להוראת השוטר ובסופו של דבר נעצר לאחר מרדף רגלי קצר, במהלכו גם דחף את השוטר. בגין כך הורשע בשתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בית משפט השלום קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות ובין שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל. מתחם הענישה אושר על ידי בית המשפט העליון וכן אושר פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרת הערעור, בו הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (והופעל), בנוסף, תנאי במצטבר, כל שירצה בסה"כ 6 חודשים בעבודות שירות), זאת חרף המלצתו של שירות המבחן לענישה "שיקומית".

ג. ברע"פ 959-15 **שלבי**, נדון עניינו של מי שנהג ברכב כשהוא משוחח בטלפון נייד ושוטר שהבחין בכך סימן לו לעצור את רכבו, אך הוא המשיך לנסוע לכיוון השוטר, עקף אותו בנסיעה פרועה כשרכבו עולה על המדרכה והמשיך בנסיעה. השוטר ופקחים שהיו במקום החלו לרדוף אחריו, אך הוא המשיך לנסוע ועקף קטנוע, תוך שהוא גורם לנהגו לבלום בלימת חירום. בהמשך, כאשר פקח ניסה לעצור את רכבו של הנאשם, נהג הנאשם לכיוונו של הפקח במהירות ואילץ אותו לנוס לצדי הכביש. המרדף הסתיים רק לאחר שהנאשם עלה שוב עם רכבו על המדרכה ונאלץ לעצור עקב עומס תנועה.

בית משפט שלום עמד על חומרת המעשים ונתן משקל למצבו הרפואי והמשפחתי של הנאשם וכן לעברו הפלילי והתעבורתי והשית עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, 4 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים ופסילה על תנאי למשך שנה. בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם והתחשב בתקופה הארוכה בה הנאשם היה נתון במעצר בית והקל את עונש המאסר ל- 9 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו בעינם. בר"ע שהוגשה לעליון נדחתה ופסק דינו של המחוזי אושר.

24. נוכח כל האמור לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר, בצירוף עונשים נלווים וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין חודשיים ועד שנה.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

25. כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם לא מתקיימים במקרה זה שיקולי שיקום ואין נימוק היכול להצדיק סטייה ממתחם הענישה במקרה זה.

26. למעשה, וכפי שיפורט להלן, לו עמד בפני תסקיר שירות המבחן עובר למתן גזר הדין הראשון, הייתי נוטה להטיל על הנאשם עונש חמור יותר. זאת, בשל העובדה שיש בו לחדד לחובת הנאשם ולא לזכותו את מרבית שיקולי הענישה הקבועים בחוק שאותם על בית המשפט לשקול בעת גזירת הדין.

27. אם מצאתי בסופו של דבר להטיל על הנאשם את אותו העונש שהוטל עליו בגזר הדין הראשון, הרי זה אך ורק בשל תחושת אי הנוחות הנובעת מכך, שחובת התסקיר הקבועה בחוק בשל גילו של נאשם בעת ביצוע העבירה נועדה לאפשר לבית המשפט לשקול שיקולי שיקום ולהבין את מעשה הנאשם בהקשר של גילו הצעיר, באופן שמקל עמו. במקרה זה, כאמור, האמור בתסקיר והמסקנות העונשיות הנגזרות ממנו מחייבות החמרה ולא הקלה.

28. אכן, בעת ביצוע המעשים בהם הורשע הנאשם, היה הנאשם ללא הרשעות קודמות. ואולם, בשים לב לטיעון המרכזי של ב"כ הנאשם בפניי, כי מדובר במעשה שובבות שאינו מאפיין את התנהלות הנאשם כיום, טיעון שממילא עומד בסתירה להתרשמות שירות המבחן, הרי שגם גיליון הרישום הפלילי בעניינו של נאשם 2 אינו תומך בכך.

הנאשם הורשע במרץ 2018 בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אותן ביצע ביום 27.11.17 והוטלו עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים, קנס בסך 15,000 ש"ח, התחייבות, פסילת רישיון למשך חודש ופסילה על תנאי למשך שנה.

בנוסף, נרשמו לחובתו מאז **11** הרשעות תעבורה, לרבות בנהיגה ללא רישיון ובקלות ראש (אירוע מיום 19.2.16, הרשעה מינואר 2019).

בהקשר להרשעתו הפלילית יצוין, כי הנאשם לא הגיע לבדיקת שתן אליה זומן בשירות המבחן וטען כי מעולם לא עשה שימוש בסמים, דבר העומד בסתירה להרשעתו בפלילים או לחלופין, וחמור מכך, מלמדת על מעורבות עסקית בעברו בתחום הסמים.

29. בכל הקשור לבחינת מידת נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו עולה מהתסקיר, כי הנאשם מודה בעבירות במובן הפורמאלי בלבד, מצדיק את התנהגותו כלגיטימית גם כיום, מביע עמדות אנטי ממסדיות נוקשות ובפרט בכל הנוגע לגורמי אכיפת החוק ואינו מעוניין לשנות את דפוסי חשיבתו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מחזיק כיום באותם דפוסי שאפיינו את החברה השולית והעבריינית עימה התרועע, אף שלטענתו שינה את אורח חייו. הנאשם אינו מכיר בנזק או בסכנות כתוצאה מהתנהגותו. משכך, קיימים במקרה זה שיקולים נכבדים להחמיר עם הנאשם ולהטיל עונש מרתיע.

30. כאמור, שיקולי גיל וחלופי הזמן נשקלו בעת מתן גזר הדין הקודם וכיום, בדיעבד, נראה, כי ניתן להם משקל יתר בהטלת העונש על הנאשם בתחתית מתחם הענישה. עם זאת, החמרה עם הנאשם כיום מותרת תחושת אי נוחות

ועל כן, הנאשם במקרה זה "יהנה" מהתקלה הדיונית שהתרחשה בבית המשפט ובית המשפט לא יחמיר עמו כעת בהטלת רכיב המאסר. עם זאת, מצאתי לנכון להחמיר עם הנאשם בהטלת רכיב המאסר המותנה לאור התרשמותי מצורך מיוחד בהרתעת היחיד.

31. הנאשם גילה הפכפכות גם בנוגע לאפשרות ריצוי עונשו בעבודות שירות ורק לאחר הפנייתו החוזרת אל הממונה הבטיח לעמוד במוטל עליו ונמצא כשיר לריצוי העבודות. במסגרת החלטתי הקודמת נקבע, כי התנהלותו הדיונית הנפסדת של הנאשם נכון שתקבל ביטוי כספי בפסיקת הוצאות על פי התקנות, ולא בשליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סוף דבר:

32. נוכח כל האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 20.12.20 עד השעה 08:00 ביחידת עבודות השירות בבאר שבע.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה כלפי שוטרים מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה כלפי שוטרים מסוג פשע.

ד. קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.21.

ה. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך ארבעה חודשים.

ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שישה חודשים.

הפסילה תופעל, אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ז. בשים לב להתנהלותו הדיונית של הנאשם, כמפורט בדיונים קודמים ובהחלטות קודמות - התנהלותו שהביאה לביטול דיונים בעניינו ולהקצאת משאבי ציבור מוגברים שלא לצורך, מטילה על הנאשם הוצאות משפט בסך ₪ 500 לטובת אוצר המדינה. ההוצאות ישולמו בתוך 90 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"א, 16 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.